

Temasiðurnar í Vikuskiftis Sosialinum hesaferð varpa ljós á eydnusemi. Vit spyrja, hvat vit sjálvi kunnu gera fyri at verða eydnusom, og vit spyrja føroyingar, hvat ger teir eydnusamar.

Kitty May Ellefsen

Nær er tú mest eydnusom? – Eydnan kemur í smáum lötum. Sum tá eg koyri bil í býnum og mitt í øllum síggi eg Jens Eli ella Janu standa har og tosað við vinfólk (sonur og

dóttur). So verið eg heit um hjartað og kenni meg eydnusama, at júst eg eigi fittastu børn í heiminum. Sum eg segði, so kemur eydnan í smáum lötum og tí er hon ongantíð haldbar. Tað, sum hevur týðning er, at trívast. At trívast í lívinum er eitt »konstrukt«. Her krevst, at tú hevur jaligar kenslur, jalig sambond, mein-ing við lívinum, tekur lut og presterar (okkurt kemur burturúr). Annars eri eg altíð eydnusom, tá eg renni úti. Men eydnan kemur ongantíð fyrr enn eg havi runnið eina løtu. Tá kemur takksemi heilt av sær sjálvum. Takksemi fyri góða heilsu og fyri, at eg júst sum einki kann renna 10 km.

Er nakað ávíst sum ger teg eydnusama? – Tankin um at fara á skiferiu við okkara góðu vinfólkum og teirra børn-um ger meg gleða. Vit fara at standa á skí, spæla spøl og liggja í sauna alt kvøldið. Tað dámar mær ordiliga væl. Samvera við familju og goðum vinum hevur alt at siga. Tá eg var ung strembaði eg eftir »materiellum ting-um« Men nú hevur tað lítlan tíðning. Samvera og tað at hava tað stuttligt og gott hevur alt at siga.

Sigmundur Ísfeld

Nær ert tú mest eydnusamur? – Kenslan er har bara onkuntíð, og onkuntíð ikki. At vakna úthvildur og sólin særuttanfyri – tað kann vera nóg mikið. At síggja børnini glað. Eitt nú tá eitt barn, ella mín abba-dóttir gleðist um at klára okkurt fyri

fyrstu ferð. At føla kærleika – tað er tað størsta. Kærleiki til og frá børn-unum ella unnustuni.

Er nakað ávíst, sum altíð ger tey eydnusaman? – Tað er altíð ein djúp og takksom eydnukensla at kenna roykin av røstum fiski og garnatálg, og vita sær at um líttla løtu sleppi eg at smakka... Men annars? Tá eg frætti okkurt gott um ein av mínum næstu.

Carl Jóhan Jensen Skald

Hvussu vil tú lýsa »tað góða lívið«? – spurningurin líkasum rópar eftir einum ósamansettum og streym-linjaðum svari svari, sum kantar til tað alment viðtikna, breiða, fittliga og treyðugt so, hent er tað – við-hvørt – at fáa torgreidd, ikki altíð tespilig viðurskifti, orðað saman í onkra av teimum meginreglum um tað góða, sum tíðin ikki sparir at egna við í samfelagsmiðlum, í lýsingum, í endaleysum lívstíls-sjaggi og alskyns andligari, sum politiskari trúboðan íðan hvat? Tað ger kanska einki heldur, tí inst í okkara deyðiliga skili (t.e. hava vit skil yvirhövur) ivast fáur í orðum Prædikarans: at alt er fáfongd og einkiuttan fáfongd, kortini skal eg ikki taka fyri, at slík mis-hittinorðað smásannindi – í lagnustundum – kunnu hava sama gangvirði á troyst-

brævamarknaðinum sum onnur – og einki ótilvistarligari – ítrív, eitt nú: at bíta negl ella sparka bólt... saktans...men, hvat er so »tað góða«, meðni...ja, hvat skal eg siga... royndi at skriva eina heila bók um »tað góða« í fjör, men endaði aftur har, eg byrjaði, í teirri samansettu sannroynd, at »tað góða« ikki vildi skilgreinastuttan viðari...ikkí í mínum huga...men eg eri nú eingin smásannindamiðlari heldur, eingin lýsingastova, eitt neyðars skald...so eg má bara melda pass her...

Hvat ger teg glaða/n? – Ja, tú spyrst sum fyrr, eisini hatta er samansett, tá ið samanum kemur, mangt kann gleða, hvat tá, eisini sovorðið, sum fáur leggur í at lata onnur vita í berum orðum »gleðin er góð«, sigur Regin Dahl onkustaðni... serliga meingleðin hugsí eg.

Hvat er besta ráðið, tú kann geva øðrum um at liva eitt gott lív? – Hugsá, so ert tú fyrr enn ikki til kanska.

Hans Petur í Brekkunum Tónleikari og leiðari í Føroyahúsinum í Keypmannahavn

Hvussu vil tú lýsa »tað góða lívið«? – Lívið var fantastiskt tá ein var 20 ár. Lívið var eisini sera gott, tá ein fylti 25 og 30 ár. Og nú, tá man er farin um tey 40 árin, er lívið enn betri, bara upp á ein annan máta. Eg haldi, at eg eri komin í tann aldurin, har »tað góða lívið« fyri meg mest snýr seg um at hava eina fitta og góða familju rundan um seg, at

hava eina góða heilsu og at verða dugnaligur til mítt starv.

Hvat ger teg glaðan? – Eg gerist glaður tá eg hoyri tón-leik á høgum støði, tá børnini klára seg væl, tá eg eri saman við øðrum fólki, sum eru glað, og so sjálvandi eisini tá konan er glað :)

Hvat er besta ráðið, tú kann geva øðrum um at liva eitt gott lív? – Slepp øllum tí, tit ikki hava hug til at takast við. Brúka tíðina upp á tað, sum tit brenna fyri og duga. Her kundi eg so hildið áfram at komið við góðum ráðum, men eg haldi, at flest fólk finna spakuliga út av at liva »eitt gott lív«, sum er gott fyri tey.